

Рис. 7.51. Съвременният вид на Акропола отгоре. Добре се вижда, че „античните“ сгради, запазени от реставраторите, представляват доста малка част от целия комплекс със сгради, запълвали в османската епоха цялата територия на върха на скалата. Изглежда, че повечето постройки са били с твърде явни следи от християнското средновековие от XV–XVI в. и затова са решили да ги разрушат, за да „възстановят античния пейзаж“. От [198], с. 100–101.

ако той не вижда всеизвестната близост между евангелската великденска история, митовете и култовите религиозни обреди, посветени на Атис-Адонис-Озирис и т.н. ; ако твърди, че в митовете за Атис и Адонис „въобще не става дума за погребение и възкресение“; ако се надява да докаже, че смъртта на Исус се различава от смъртта на малоазиатските му роднини... ако не вижда в Мария Магдалена и другите Марии, застанали до кръста и гроба на Спасителя, индийската, малоазиатската и египетската богиня майка Майя, Мириам, Маритала... Мариана... Мандала – майката на „месията“ Кир, „Великата майка“ Песинунта, скръбната Семирамида, Мариам, Мерида, Мира, Майра (Мера) и Майя...“ [259], с. 150.